

מת (ירושלים) 35805-06-25 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 35805-06-25 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

לפני כבוד השופט אופיר טישלר

המבקשת
ב"כ המבקשת עו"ד
נגד

המשיב
ב"כ המשיב עו"ד אמיר נבון
פלוני (עציר)

החלטה

1. לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, על רקע כתב אישום שהוגש נגדו ואשר בגדרו מיוחסות לו עבירות איומים ופציעה כשהעברין מזוין.

2. אלה הן עובדות כתב האישום בתמצית: המשיב הוא אחיה של המתלוננת בתיק. המתלוננת נמצאת בהליך גירושין מבעלה. על רקע זה התגלע סכסוך בינה לבין משפחתה. ביום 30.5.2025 הגיעה המתלוננת לבית הוריה לאחר שהוזמנה על ידי אמה כדי ליישב את ההדורים ביניהן. בשלב מסוים, בעת שהמתלוננת שהתה במטבח הביתה ביחד עם המשיב ועם אחות נוספת, אחז המשיב בסכין מול עיניה של המתלוננת. המשיב התקרב אל המתלוננת ודקר אותה באמצעות הסכין במותן ימין, וניסה לדקור אותה במקומות נוספים בגופה, אך ללא הצלחה. אז אחז המשיב את המתלוננת בצווארה ודקר אותה בגבה מצד שמאל. לאחר כמן השליך המשיב את הסכין לרצפה, אחז במתלוננת והשליך אותה לקרקע, וכתוצאה מכך נחבלה המתלוננת בראשה. המשיב חנק את המתלוננת בשתי ידיו. המתלוננת התנגדה למעשיו של המשיב עד שהצליחה להדוף את המשיב ולעמוד על רגליה, אל אז הפיל המשיב את המתלוננת שוב אל הקרקע, וחנק אותה ממושכות תוך שהטיח בה: "תמותי, תמותי". זאת עד שהגיע בן משפחה למקום והרחיק את המשיב. המתלוננת הלכה לקבל טיפול רפואי במרפאה פרטית וכאשר שבה לבית, קיללו אותה אמה ואחיה, והמשיב אמר לה: מה את עשית לאלוהים כדי שיציל אותך מהידיים שלי, את צריכה למות". כתוצאה ממעשי המשיב נגרמו למתלוננת חבלות בגב ובגפיים, וחתך בגב מצד שמאל.

3. בא כוח המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה. טענותיו בתמצית הן כי המתלוננת מסרה

גרסה שקרית, גרסתה התפתחה ככל שהחקירה העמיקה ובדיעבד מתברר כי בהודעותיה הראשונות היא הסתירה פרטים מהותיים. לטענת בא כוח המשיב, אין היתכנות לטענת מעבר לכך, לטענת בא כוח המשיב, אופן ביצוע הדקירות לפי גרסת המתלוננת, אינו אפשרי. עוד הפנה בא כוח המשיב לכך, שכל בני משפחת המתלוננת מסרו תיאורים שעולים בקנה אחד עם גרסת המשיב, וסותרים את גרסת המתלוננת. לבסוף טוען בא כוח המשיב, כי התברר בדיעבד כי המתלוננת ניסתה לסחוט מבני משפחתה כסף תמורת ביטול התלונה במשטרה, באופן שמחליש את האמון שניתן לתת בה.

4. באת כוח המבקשת לא התעלמה ממורכבות הראיות, אך טענה כי חומר הראיות יש בו כדי לבסס בכל זאת את הקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה.

דין והכרעה

5. טרם שאדון בראיות לכאורה, אזכיר כי בשלב הדיון בבקשה למעצר עד לתום ההליכים כל שעל בית המשפט לבחון הוא האם קיימת תשתית לכאורית להוכחת אשמתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו. בבוא בית המשפט להכריע בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, השאלה שעליו לשאול בהקשר זה מוכרעת על פי מבחן "אם נאמין": "אם נאמין לראיות התביעה, האם יהא בהן כדי לחייב את המסקנה שהעורר ביצע את המעשה המיוחס לו?" (בש"פ 4425/24 **אמל ג'בארין נ' מדינת ישראל** (13.6.2024); בש"פ 215/19 **סלאימה נ' מדינת ישראל** (22.1.2019)). כידוע, בשלב זה בית המשפט לא נדרש לשקול זו מול זו את ראיות התביעה וראיות ההגנה ולהכריע ביניהן. המשוכה העומדת בפני התביעה היא אפוא נמוכה יותר ונוגעת להצגת ראיות בעלות פוטנציאל להרשעה, בעוד שעל ההגנה מוטל נטל כבד יותר, להצביע על פגמים מהותיים בראיות התביעה.

6. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובחנתי את כל חומר הראיות אני מוצא שקיימת תשתית ראייתית לכאורית מספקת להוכחת העבירה המיוחסת למשיב בכתב האישום.

7. כתב האישום מבוסס במידה רבה על גרסת המתלוננת ועל תיעוד החבלות שנגרמו לה. המתלוננת מסרה את הודעתה הראשונה ביום 2.6.2025. כעולה ממנה, בתום 17 שנות נישואין החליטה המתלוננת להתגרש מבעלה. המתלוננת ובעלה הביאו לעולם שלושה ילדים, אך נוכח רצונה להתגרש ממנו, מנע ממנה בעלה את הגישה לילדים. המתלוננת עברה להתגורר בצפון אך לטענתה לאחרונה חזרה לירושלים והחלה בתהליך לקבלת משמורת על ילדיה. בני משפחתה ראו בהתנהגותה משום פגיעה בכבוד המשפחה, ולדבריה לאורך תקופה ממושכת קיבלה מהם איומים ברצח.

כשבוע לפני האירוע המתואר בכתב האישום קיבלה המתלוננת מאמה הזמנה להגיע לביתם, לאחר תקופה ממושכת שלא פקדה את הבית. המתלוננת הגיעה לבית הוריה ביום 30.5.2025 בשעה 10:30 לערך, ובני המשפחה ישבו לאכול יחד. בשלב מסוים יצאו הוריה לתפילה במסגד והיא נותרה במטבח עם המשיב ועם אחותה ס'. המשיב הוציא סכין מתקפלת והחל לשחק בה מול עיניה של המתלוננת. כעבור זמן מסוים הגיע למטבח גם אחיה מ' והטיח בה דברים קשים נוכח התנהגותה שנתפסה על ידו כהתנהגות מופקרת הפוגעת בכבוד משפחתם. מ' אמר: "אנחנו צריכים

לרצוח אותך. אסור שתישארי בחיים". לאחר מכן יצא מהמטבח. בשלב זה הוציא המשיב את הילדים, אחייניה, מהמטבח. את חלקם הכניס לחדרים ואת חלקם נעל מחוץ לבית. אז ניגש אליה ודקר אותה במותן ימין. המשיב ניסה לפגוע עם הסכין בצווארה של המתלוננת, אך לא הצליח. בנקודת הזמן הזו כאשר עמד מול המתלוננת אחז בה המשיב בצוואר, בתנועה הדומה לחיבוק, ודקר אותה בגב מצד שמאל, והמשיך לנסות לדקור אותה במקומות נוספים. כאשר לא הצליח, הפיל את המתלוננת לרצפה והיא נחבלה בראשה. בהיותה על הקרקע התיישב המשיב על המתלוננת והחל לחנוק אותה בשתי ידיים, תוך שהוא אומר לה: "תמותי, תמותי". המתלוננת הצליחה להתנער מהמשיב וקמה על רגליה, אך המשיב הפיל אותה פעם נוספת אל הקרקע וחנק אותה שוב. בשלב מסוים נפלה המתלוננת כשפניה אל הקרקע והמשיב חנק אותה מאחור. היא הרגישה שאוויר ריאותיה אוזל ממנה, והרגישה שדורכים עליה ובוועטים בה. מסיבה שאינה ברורה לה המשיב חדל ממעשיו, וכפי שהבינה מאוחר יותר המשיב הורחק מהמקום על ידי בן דודה, ע.א..

המתלוננת נמלטה, לדבריה, לבית דודיה, שם, כאשר היא מדממת, נעלה עצמה בחדר. בשלב מסוים פתחה את הדלת לאחותה ס' ודרשה שייקחו אותה לבית חולים. בני המשפחה המתינו לשובם של הוריה של המתלוננת. המתלוננת סיפרה כי כאשר הגיעה אמה למקום היא אמרה: "היא עדיין חיה ולא מתה". המתלוננת הבטיחה לבני המשפחה שאם יקחו אותה לקבל טיפול רפואי היא לא תתלונן במשטרה. לפיכך, בשלב מסוים לקחו אותה אמה, אחותה ס' ואחיה מ' לקופת חולים ב..., שם תפר רופא את פצע הדקירה.

עם שובה לבית ההורים, נכנסה המתלוננת לחדר של אמה כדי להחליף בגדים. בני המשפחה ביקשו ממנה לצאת וניסו לשכנע אותה להגיע לאירוע "על האש" שערכו על גג הבית. המתלוננת סירבה ואמה נעלה אותה בחדר ואמרה לה: "את לא תצאי מפה, אלא רק כגופה". בהיותה בחדר ניסו בני המשפחה לשכנע את המתלוננת שלא להגיש תלונה במשטרה. המשיב עצמו אמר לה באותה שעה: "מה את עשית לאלוהים כדי שיציל אותך מהידיים שלי, את צריכה למות". המתלוננת הצליחה לנעול את עצמה בתוך החדר, ומשם הזעיקה את המשטרה.

בסופו של דבר יצאה מהבית בליווי שוטרים שהגיעו למקום בשעות הערב. בהמשך אותו ערב פונתה לבית החולים שערי צדק. במהלך יומיים התקיימו שיחות בין המתלוננת לבין בני משפחתה בניסיון לשכנע אותה לא להגיש תלונה למשטרה. רק בחלוף יומיים, ביום 2.6.2025, החליטה המתלוננת להתלונן במשטרה.

8. המשיב הכחיש בחקירתו את המיוחס לו מכל וכל. בהודעותיו אמר כי המתלוננת היא נרקומנית, טענה עליה חזר שוב ושוב במענה לשאלות שנשאל. כאשר התבקש להסביר מה אירע סיפר כי המתלוננת "השתגעה", איימה להתאבד אם לא יענו לדרישתה להעביר לה כסף. בשלב מסוים לדבריו המתלוננת נפלה על הרצפה מבלי שאיש נגע בה, ונחבלה. המשיב הכחיש עימות שהיה בינו לבין המתלוננת וטען כי לא ידוע לו מדוע נזקקה המתלוננת לטיפול רפואי.

9. גרסת המתלוננת נסתרה אמנם בהודעות בני המשפחה, אך נוכח גרסת המתלוננת שלפיה בני המשפחה עשו יד אחד כדי לפגוע בה, על רקע תחושותיהם כי פגעה בכבוד המשפחה, מטבע הדברים עדויות בני המשפחה תיבחנה בזהירות רבה, שכן קיים חשש אינהרנטי לתיאום גרסאות.

10. כבר בשלב זה אני מוצא להעיר, כי אין חולק על כך שבתום תקופה ממושכת מאוד שבה המתלוננת לא ביקרה בבית הוריה, היא הגיעה לבית בשעת בוקר כשהיא שלמה בגופה ובנפשה, ויצאה ממנו בשעות הלילה בליווי שוטרים, כשהיא פצועה, חבולה ונסערת, באופן שמתיישב עם התיאור שמסרה בגרסתה, ואינו מתיישב כלל עם טענות בני המשפחה.

11. גרסת המתלוננת זוכה לחיזוקים לא מעטים בעדויות ובראיות נוספות. חיזוק כזה נמצא ראשית בתיעוד החבלות שנגרמו למתלוננת. בתצלומים שצולמו בחלוף מספר ימים מהאירוע ניתן לראות את פצע הדקירה, את הפצע במותן ימין, את החבלות וההמטומות שנגרמו למתלוננת בכל חלקי גופה ואת הסימנים האדומים על צווארה. חומר החקירה כולל גם תיעוד רפואי שהתקבל מבית החולים, אשר עולה אף הוא בקנה אחד עם גרסת המתלוננת.

12. חיזוק משמעותי נוסף מצוי לכאורה בעובדה שהמתלוננת הזעיקה את המשטרה בעת שהיתה כלואה במשך שעות בחדר בבית המשפחה. חיזוק לדברים מצוי גם בסערת הנפש שהמתלוננת היתה מצויה בה לאורך האירוע ובשעה שבה הגיע כוח המשטרה כדי לחלצה.

מעיון בדו"חות הפעולה עולה כי המתלוננת התקשרה למשטרה סמוך לשעה 18:30. היא נשמעה במצוקה וצעקה כי משהו מבקש להרוג אותה. בשלב מאוחר יותר באותו ערב נוצר קשר בין המתלוננת לבין שוטר רס"מ ראפת חארב. כבר בשיחה זו מסרה המתלוננת את הגרסה שבה דבקה בכל הודעותיה, כי המשיב דקר אותה בגב וחנק אותה. המתלוננת מסרה לחארב, כי היא נעולה בחדר ומפחדת מאוד ולבקשתו שלחה לו בטלפון הנייד מיקום של הבית. כאשר הגיע כוח המשטרה למקום, המתלוננת היתה עדיין נעולה בחדר, היא סירבה לבקשת אמה לצאת מהחדר, ורק כאשר השוטרים שעמדו מצדה השני של הדלת הזדהו בפניה, הסכימה לצאת.

רס"מ חארב תיאר בדו"ח הפעולה, כי מיד לאחר שפתחה את דלת החדר משכה אותו המתלוננת פנימה, כאשר היא מזיעה, רועדת ובוכה, וביקשה ממנו שלא יאפשר לבני המשפחה שלה להתקרב אליה. הוא תיאר שהמתלוננת היתה מטושטשת והתקשתה ללכת, וניתן היה להבחין בסימני אלימות על צווארה. התנהגות המתלוננת לאורך האירוע, תיאורי רס"מ חארב את מצבה הגופני והנפשי, ותיאור הדברים שמסרה בשלב התחלתי זה, יומיים לפני שהחליטה להתלונן במשטרה - כל אלה יש בהם כדי לחזק, ודאי ברובד הלכאורי, את גרסת המתלוננת.

13. נוסף לאמור, מעיון בהודעות בני המשפחה עולה כי על אף שהללו שללו את גרסת המתלוננת, הם אישרו - בניגוד לגרסת המשיב עצמו - כי במטבח הבית אכן התרחש עימות בין המשיב למתלוננת (הודעת האם ד', האחות ס', האח מ', בן הדוד ע.א. והגיס א'). כל בני המשפחה הכחישו שהיו עדים לוויכוח או לעימות בין המתלוננת למשיב, וטענו כי רק שמעו צעקות וצרחות וכלים נשברים. ממספר עדויות עלה כי המשיב היה נסער מאוד ובן דודו נאלץ לקחתו ביד לביתו. בן הדוד, ע.א, מסר כי המשיב היה עצבני והוא נדרש להפריד בינו לבין המתלוננת. האח מ' (הודעה מיום 10.6.2025) אישר כי במהלך "ריב" שהיה בין המשיב למתלוננת המתלוננת "נשרטה" ודיממה מפצע בגב. בדיעבד התברר כי הפצע הוא פצע דקירה. לדבריו, כאשר חזרו מקופת החולים, לאחר שהפצע נתפר, המשיב התנצל בפני המתלוננת ונשק לה. עוד עולה מהעדויות, כי בני המשפחה ביקשו לערוך אירוע "על האש" כדי לציין את הסולחה בין המשיב

למתלוננת. עדויות אלו, הגם שהן אינן תומכות באופן מלא בגרסת המתלוננת, יש בהם אישור לגרסתה כי במטבח התרחש "עימות" פיזי אלים בינה לבין המשיב, שבו המשיב היה עצבני ונסער ביותר, ונדרש היה להרחיקו מהמקום.

14. כאן המקום להעיר, כי בהודעות בני המשפחה עלו שתי טענות בניסיון להסביר את החבלות שנגרמו למתלוננת: אחת, כי המתלוננת השתוללה, "השתגעה" ושברה חפצים בבית, וכפי הנראה נחבלה כתוצאה מכך; והשניה - כי המתלוננת עלתה לגג, שם נפלה על ברזל או על זכוכית ונפצעה. הטענה הראשונה נסתרת לכאורה בעדויות על ריב או עימות שהתלקח בין המשיב למתלוננת. אף לא נמצא טעם או הסבר מניח את הדעת מדוע ועל רקע מה החלה לפתע המתלוננת, לפי הטענה, להשתולל ולנפץ חפצים. הטענה השנייה נראית על פניו בלתי סבירה, שכן אף לא עד אחד טען שראה את המתלוננת עולה לגג, או נופלת על ברזל, ואף אחד מהעדים לא ידע לציין באיזה ברזל מדובר. למותר לציין, כי אין בטענות הללו כדי להסביר את החבלות הנוספות שנגרמו למתלוננת.

15. חיזוק נוסף, משמעותי לכאורה, לגרסת המתלוננת מצוי בעימות שנערך בין המתלוננת לאחיה מ'. בעימות אישר מ' לראשונה כי המתלוננת אכן הותקפה. מ' לא הכחיש כי המשיב תקף את המתלוננת, וטען רק כי הוא לא היה עד לתקיפה. בשלב מסוים בעימות ענה מ' לשאלות החוקרת, כי "כל מה שאמרה אסיל אמת" (הודעה מיום 10.6.2025, ש' 128). המתלוננת השיבה לשאלות החוקרת כי המשיב הוא שתקף אותה, ובתגובה אמר מ': "אין לי מה להגיד". בשיחה שהתפתחה בין מ' למתלוננת בערבית אמר מ': "אני הבנתי שאת ופלוני הייתם מציקים אחד לשנייה", וגם: "אני הופתעתי ממה שקרה".

16. בנוגע לטענת בא כוח המשיב לעניין אופן ביצוע הדקירה, איני סבור כי אופן ביצוע הדקירה כפי שתואר על ידי המתלוננת, הוא לא ייתכן או בלתי אפשרי. המתלוננת תיארה מצב שבו המשיב ניצב מולה, אחוז סכין ביד ימין, ואז בתנועה שהיא מעין תנועת חיבוק מניף את הסכין ונועץ אותה בגבה בצד שמאל. לדעתי, מדובר בתרחיש מתקבל על הדעת, זאת מה גם שבהודעה שמסרה ביום 9.6.2015, הדגימה המתלוננת למצלמה כיצד בוצעה הדקירה באופן שמתיישב עם דבריה.

17. אשר לטענת בדבר סחיטה מצד המתלוננת - נטען כאמור כי המתלוננת דרשה מבני המשפחה סכום כסף בתמורה לכך שלא תגיש תלונה במשטרה. מתברר כי שיח בנושא זה אכן התקיים בין המתלוננת לבין אחותה ס', כנציגת המשפחה. המתלוננת לא שיתפה בהודעותיה הראשונות בנוגע לאותה שיחה, אך כאשר עומתה עם הטענה אישרה כי בשלב מסוים היא אכן אמרה לס' שבתמורה לסכום של 20,000 ₪ היא תסכים לא להגיש תלונה נגד מ'. ואולם, לטענת המתלוננת, בסופו של דבר, גם לאחר שהובטח לה סכום כסף גדול יותר בתמורה לביטול התלונה, היא סירבה להצעה.

18. בעניין זה כולל חומר הראיות הקלטת קטע קצר מתוך שיחה שקיימה המתלוננת עם אחותה ס' ובו הן נשמעות משוחחות על אודות עניין התשלום לכאורה. על פי מזכר מיום 10.6.2025, נערך תמלול של קטע השיחה הקצר. מדובר בהקלטה שהתקבלה כצילום מסך שצילמה סארה במהלך שיחת הטלפון עם המתלוננת. צוין כי תוכן הדברים הנאמרים אינו ברור לחלוטין, וניתן

לשמוע רק את אחת מהדברות בשיחה, לכאורה המתלוננת. המתלוננת נשמעת לכאורה אומרת לבת שיחתה - "רציתי 20 אלף, עכשיו אני לא רוצה", וגם: "100 אלף כהתחלה תמורת החיים והנשמה שלי, והכאב שלי, תמורת האכזבה וכל מה שעשיתם לי כולכם". לאחר הישמע המשפט הזה, ס' שהיא לכאורה מי שהקליטה את השיחה, לחצה על מצב שקט, ניתקה את החיבור לאינטרנט, והשיחה התנתקה. מדובר בקטע שיחה קצר, כשעיקר השיחה לא הועבר לידי המשטרה. ס' הקליטה רק קטע קצר מהשיחה ויזמה את סיום השיחה, באופן שעשוי ללמד על מגמתיות בהקלטה ובעריכה. מכל מקום, נראה כי הדברים מדברים בעד עצמם והם מתיישבים עם הסבריה של המתלוננת. לא רק שקטע השיחה הקצר אינו תומך בטענת המשיב כי המתלוננת טפלה עליו אשמת שווא, אלא שיש בהם אף כדי לחזק את גרסתה ואת טענותיה. המתלוננת אכן מעמידה את הפגיעה בה והכאב שנגרם לה בידי משפחתה שלה, כנגד סכום כסף. ואולם, הרושם שמתקבל הוא שגם אם בשלב מסוים הסכימה המתלוננת לקבל סכום כסף כפיצוי על הפגיעה בה ובתמורה לשתיקתה, הרי שבסופו של דבר היא דחתה את ההצעה, והעובדה היא שבסופו של דבר היא התייצבה בתחנת המשטרה והגישה תלונה.

19. החבלות הברורות והקשות שנגרמו למתלוננת במהלך האירוע, הראיות לכאורה לכך שהיא אכן הותקפה בידי המשיב, התנהלות המתלוננת במהלך האירוע, הזמנת המשטרה והעדות על סערת הנפש שבה היתה המתלוננת מצויה כאשר המשטרה הגיעה לחלצה - כל אלה אינם מתיישבים עם התזה שלפיה המתלוננת בדתה את האירוע מלבה במטרה לסחוט סכום כסף. מעבר לכך, קשה להלום את טענת הסחיטה, באשר לא ברור כיצד יכולה היתה המתלוננת לסבור שתקבל מבני המשפחה סכום כסף גדול אלא אם כן הותקפה באמת בידי המשיב.

20. העדויות והראיות הנוספות תיבחנה מן הסתם בקפידה במסגרת שמיעת העדויות בהליך העיקרי, אולם לצורך הליך המעצר עד לתום ההליכים, אני מוצא כי מכלול הראיות תומך במסקנה כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האישום נגד המשיב. גם אם אניח שיש חולשה מסוימת בראיות לכאורה, הנובעת מהטענה להצעת התשלום בתמורה לביטול התלונה, משקלה אינו גבוה ואין בה כדי להשליך על עוצמת המסוכנות הנובעת מהמעשים המיוחסים.

ניתנה היום, כ"ז תמוז תשפ"ה, 23 יולי 2025,
בנוכחות הצדדים.